

izvedeli o nesreči na stanovanju Cerkovih starišev. Ko so materi pravili, da se je zgodila na Stolu neka nesreča, se je mati kar naslonila in v zli slutnji je vzdihnila: „Je že moj sin!“ Le počasi so materi in očetu povedali, da sta izgubila zadnjega sina, oporo za stare dni. Oče in mati sta neotlažljiva, vedno večja je boleost ob bridki izgubi. Oče, 60 let stari vpokojeni davkar, je ves čas tiho ihtel in samo vzdihoval: „Sem mislil, da mi bo podpora na stare dni, pa Bog je tako hotel, naj bo po njegovi volji, če bi te nesreče ne bilo, bi bilo morda še kaj hujšega. Bog je tako hotel.“ Pač velikan ta oče v svojem trpljenju. Pri Cerkovih tisto noč ni nihče zatislil očesa. Vso noč so bdeli in čakali, ako morda vendar-le ne pride kak prekleto strašne vesti. Sestra dr. Cerkova se je takoj odpeljala z Žerovnico, od koder je mogla poslati le potrdilo, da je brat mrtev. Vse sočustvuje z nesrečnim očetom g. Cerk in materjo.

Tudi prvega sina jima je ugrabila nesreča. Pred leti jima je umrl 17 let stari sin, ki je padel, ko se je vozil na takozvanih „Rollschuhen“, ter se nevarno notranje poškodoval. Kruta usoda pa se ni zadovoljila z eno žrtvijo, sedaj je ugrabila tudi drugega sina, mladega moža najlepših sposobnosti, krepkega značaja, ki je vžival povsod največji ugled.

Sestra ponesrečenega profesorja dr. Cerk, gđc. Anica Cerk, ki se je z rešilno družbo odpeljala na Gorenjsko, v nadi, da morda vendar-le dobi brata še živega in mu pomaga, se je z opoldanskim gorenjskim vlakom vrnila v Ljubljano, Ljubljenegega brata ni videla več živega. Pa tudi k trupu jo niso pustili, ker je imel ponesrečeni dr. Cerk strahovito razbito glavo. Anica je pripovedovala uradniku „Slovenca“, ki je obiskal Cerkovo družino: „Ko je odhajal, sem mu spekla poglavo. Milo me je pogledal in mi dejal: Bog povrni, od srca sem ti hvaležen za to! Potem me je pa prosil, naj mu shranim 40 K, ker preveč denarja noče seboj. Vzel je seboj 50 K. Vtisek imam, da to pot ni rad šel, nekoč pa je obljubil, da pojde z dijakom, in sedaj so ga vedno opominjali na to obljubo. Vedno so ga izpraševali: Kdaj bomo šli? Rekli smo mu pri odhodu: Če bo slabo vreme, ne pojdi! Pri odhodu je še dejal: Če bo slabo vreme, ne pojdem naprej, potem pa je šel...“ Sestra in mati sta zopet bridko zaplakale. „Oh“, je vzkliknila solzna Anica, „pa še vedno upam, da je živ, saj mi ga niso mrtvega pokazali.“

Pogreb.

Truplo profesorja dr. Cerk so prepeljali na velikonočno nedeljo popoldne ob 4. uri v Ljubljano, kjer je bil vojaški pogreb. Dr. Cerk je bil rezervni častnik. Pripeljali so ga na Cerkovo dom v Ilirsko ulico št. 21, da je mati še enkrat videla svojega ubogega sina. Pogreb se je vršil na velikonočno nedeljo ob 5. uri popoldne. Ljubljana že dolgo ni videla takega pogreba. Velikanska množica ljudstva je spremljala nesrečno žrtev naših strmih gor. Še tako trdo srce se je moralo omečiti, ko se je slišalo bridko litanje si volasega očeta in mamicе ter sester, ki so na tako žalosten način izgubili edinega sina, edinega brata.

Nadvojvoda v smrtni nevarnosti.

Nadvojvoda Karol Franc Jožef se je peljal dne 5. aprila s posebnim vlakom iz Lvova v Galiciji v mesto Kolomea; hotel se je peljati še dalje v Kyrov na obisk svoje soproge nadvojvodinje Cite. Vsled velikega sneženega viharja, ki je divjal zadnje dni velikonočnega tedna v Galiciji, so bile brzovjavne in telefonične žice potrgane, železniški tiri pa vsi zasuti od debelega snega. Prometno vodstvo v Lvovu je poslalo po progi, po kateri je vozil vlak nadvojvode, najmočnejši stroj, s pripravo za odvijanje snega. Ta stroj je vozil z vso silo po progi v sneženem metelju naprej proti posebnemu vlakcu, v katerem se je vozil Karol Franc Jožef. Nadvojvoda je bil v smrtni nevarnosti. Le nekaj metrov še, in lokomotiva bi bila trčila z vso silo v posebni vlak. Zgodila bi se bila grozno velika nesreča. Ker ni bilo v bližini nobene hiše, bi bila torej vsaka pomoč izključena. V zadnjem hipu je strojevodja lokomotive opazil nadvojvodov vlak, hudo zabrlizgal, ustavil stroj ter začel voziti z njim nazaj v nasprotno smer. Tako se je preprečila strašna nesreča. Nadvojvodov vlak je nato vozil zopet nazaj, od koder je pripeljal. Ker so bile brzovjavne žice potrgane, železniška uprava baže ni vedela, po kateri progi vozi nadvojvodov vlak.

Razne novice.

* Godovi prihodnjega tedna:

- 14. bela nedelja, Justin.
- 15. ponedeljek, Helena, kraljica.
- 16. torek, Kariš, mučenec.
- 17. sredo, Rudolf.
- 18. četrtek, Apolonij, mučenec.
- 19. petek, Leon IX., papež.
- 20. sobota, Neža, devica.

* Tečaj za župane, svetovalce in odbornike ter sploh vse ukazeljne može in mladeniče se vrši na belo nedeljo, dne 14. t. m. v Mariboru Flöbergasse 4. Začetek ob 10. uri dopoldne. Konec ob pol 5. uri. Predavali bodo dr. Krek, dr. Pegan, dr. Korošec, dr. Leskova, Roškar, Pišek.

Osebnost. Deželni odbor je imenoval g. Josipa Kodre za deželnega okrajnega živinozdravnika na Vranskem.

* Iz šole. Učitelj Julij Šadnik v Št. Pavlu pri Preboldu je dobil večmesečni dopust, na njegovo mesto je imenovana začasno pomožna učiteljica Marija Wudler; pomožni učitelj Bogomir Zdošek je prestavljen z Vranskega v Grize; v Ljubčini pri Celju sta nastavljeni: kot pomožna učiteljica Julijana Samobor in kot pomožni učitelj Josip Gosak. — Za učitelja na ljudski šoli v Prihovi je nastavljena Antonija Režavek.

* Iz finančne službe. Deželno finančno ravnateljstvo je imenovalo davkarske oficijale: Antona Planinca, Rudolfa Volauška, Roberta Štefica in Otokarja Horvata za davčne oskrbnike devetega plačilnega razreda; davčne asistente Avgusta Kauferja, Fridrika Mikelnja, Karla Vizjaka, Ivana Vidmarja, Josipa Kajča, Franca Bikoška, Franca Pihlerja, Stefana Sirca, Janeza Videmška in Ferdinanda Letniga za davčne oficijale desetega razreda.

* Iz pošte. Topničarski rednik gospod Anton Serapin je imenovan za poštnega pristava v Celju; g. Cirilko Novak iz Šmarja pri Jelšah, ki je napravil dne 1. aprila v Mariboru tečaj za poštno uradnike z odliko, bo nastavljen za poštnega uradnika v Makolah.

* Evharistični shod na Dunaju. Za ta shod ki se vrši meseca septembra, se je prijavilo iz Angleškega 800 oseb, iz Belgije 500, iz Pariza 300. Na Dunaju bo iste dni ogromno mnogo ljudstva. Samo iz Hrvaškega je naznanjenih okrog 4000 mož, ki pridejo na kongres v narodni noši.

* Naša stranka mora skrbeti, da se pristaši medsebojno podpirajo, zato kupujmo pri naših trgovcih, oddajajmo dela našim obrtnikom in zahajajmo k našim gostilničarjem. Naši pristaši so nam najbližji, podpirajmo jih!

* Radi šolskih knjig za srednje šole, to je gimnazije, realke, učiteljske itd., je izdal naučni minister važno odredbo. Dosedaj so se leto za leto menjavale knjige, ki so potrebne na teh zavodih. Tiskale so se razne učne knjige, nekatere samo za par let, potem so se pa uvečle zopet nove. Marsikateri dijak bi lahko ceneje kupil stare knjige, ki so bile še rahle, a odredbe so bile take, da mnogo najboljših knjig ni bilo več za učno rabo potrjenih. Starši so izdajali velike svote za nakup vedno novih knjig. Novejša odredba naučnega ministra določa, da ostanejo enkrat potrjene učne knjige vsaj pet let v veljavi. Ta določba stopi v veljavo že začetkom šolskega leta 1912-13.

* Nemška olika. Še zadnje dni velikonočnega tedna, ko hrani vsak človek v sebi vsaj nekaj čuta žalostnega spomina na oni čas, ko je trpel in umrl na križu Kristus, naš Bog, ko bi moralo pri poštenih ljudeh vsaj za nekaj časa izginiti sovraštvo do nasprotnika, še ta čas naši zagriženi narodni nasprotniki niso mogli mirovati. Na velikonočno soboto zvečer, ko se je stemnilo, se je priklatlila cela truma gosposko oblečenih gospodekov in frajlje v Mariboru pred hišo posl. dr. Verstovškega. Začeli so tuliti svoj „Heil!“, prepevali izzivajoče nemške pesmi, padali so celo strelji, piskali so s trobentami, klicali na korajžje in sploh uganjali take burke kot našemu maškare v pustu. Tulili so več časa tako silno, da so se celo otroci v dr. Verstovškovi hiši, ki so že spali, zbudili. Dr. Verstovška ni bilo doma. Lepa družba teh omikancev je klicala pri svojem olikanem poslu: „Heil Hohenburger!“ Soditi po teh klicih, je za lahkoto domnati, od kod je prišla ta pisana družba. Prijatelji „Stajerca“ in „Marburgerce“, bodite ponosni na svoje!

* Strah božji. Vzgoja brez verskega temelja, je hiša, zidana na pesku. Nравnostni in vzgojni nauki brez verskega jedra, dajo nekaj zunanje okretnosti, imajo malce trdnosti toliko časa, dokler nosi otrok kratke hlačice, oziroma kratko krilce. Ko pridejo pa leta izkušnje, se pa — žal — navadno pokaže, kako na trhljih nogah je slonelo vzgojno delo, ki ni bilo prešinjeno s stalnimi, verstvenimi nagibi in načeli. Prava vzgoja je sicer umetnost, toda tu in drugod je treba poiskati neko temeljno pravilo, ki naj bo podlaga nadaljnjega dela. In kaj nam nasvetuje knjiga modrosti, knjiga božje resnice, kot temelj prave vzgoje? Kratek je izrek, ki ga navaja vzgojitelj svetlo pismo: „Začetek modrosti je strah Gospodov.“ V strahu božjem so bili vzgojeni Izak, Jakob, Jožef, Samuel... Kjer ni strahu božjega, tudi ni strahu pred ljudmi. „Ako hočete, da postane človek satan v človeški podobi, da postane šiba za človeštvo, ako hočete, da postane zver, ki vse sveto z nogami tepta, ki vse dobro ruši, dajte mu najhujšo oliko, seznanite ga z vso učenostjo in umetnostjo, vzemite mu pa strah božji!“ Pomnimo: V hiši, kjer se ne moli, kjer prazniki nič več ne veljajo in se o cerkvenih rečeh in o duhovnikih prezirljivo govori... tam je izginil strah božji, tu ni pričakovati dobre vzgoje.

* Strah pred katoliškim časopisjem je pri liberalcih vedno večji. V velikonočni številki „Slovenskega Naroda“ slika nek liberalček veliko moč katoliškega slovenskega časopisja med slovenskim ljudstvom. Moč naše organizacije, naše izobraževalno delo in razširjenost našega časopisja, se zdi liberalnim kolvodjem najbolj nevarno za duševni in telesni blagor liberalizma na Slovenskem. Prav imajo! Če se bo pridružilo naše ljudstvo povsod našim organizacijam in se bo izobraževalo ter širilo poštene, v katoliškem in narodnem duhu pisane liste, pa se bo o liberalizmu na Slovenskem govorilo, da je nekaj životarl, a je mirno zaspal... Somišljeniki, povečajte strah liberalcem s tem, da širite „Slov. Gospodarja“!

* Novo nevarnost za mladino pripravljajo svobodomiselnici. Na zadnjem shodu svobodomiselncev v

Düsseldorfu je bil sprejet nasvet, naj se priredi letak s sto vprašanji za otroke ter naj se da natisniti in razširiti v ogromnem številu. Vprašanja so dvoumna, zlobno zavita, pobrana iz raznih, doslej tiskanih knjig, ki vsebujejo verske dvome ter razne navidezne, zlobno zavite in neumne ugovore zoper razodete resnice sv. pisma stare in nove zaveze. Kakšen namen imajo svobodomiselnici s tem novim podjetjem, je jasno. To je nov, satansko-zloben napad na vero in krščansko vzgojo sedanje mladine. Načrt, ki si ga je izmislilo satansko sovraštvo do cerkve in do krščanske mladine, utegne imeti sila žalostne posledice, ako oblastva ne bodo preprečila razpečevanja. Katoliški vzgojitelji in kateheti pa vedo, kaj jim je storiti: Ne le svariti, ampak nuditi tečne in zdrave hrane mladini, da se napravi zatvornica preteči nevarnosti.

* Kaznovan skrunilec sv. razpela. Pred par tedni je delavec Ernest Križaj v Solkanu na Goriškem med preklinjevanjem Boga in duhovščine vzel v roke sv. razpelo in Kristusu z nožem izvrtal oči. Se isti večer pa mu je stroj odrezal v mlino prav isto roko, s katero je skrunil sv. razpelo. Ležal je nekaj časa v bolnišnici. Čakala ga je za njegov zločin tudi kazen posvetne pravice, ki pa ga ne more zažeti, ker so ga predpreteklo soboto našli na cesti ubitega. Bog se ne pusti zasramovati.

* Slovenska pesem se je razlegala povidmskih ulicah. Prijatelj našega lista nam je sporočil: V sredo, dne 3. aprila sem bil v laškem Vidmu. Sprehajaje se po starodavnih vidmskih ulicah in po Viktor Emanuelovem trgu, zadoni mi na uho slovenska pesem. V Vidmu, na Italijanskem, si vendar ne bo nihče upal peti slovenskih pesmi. In vendar je bilo res. Kdo je pel po vidmskih ulicah slovenske pesmi! Vojaki-novinci, naši beneški Slovenci, ki so imeli ta dan vojaški nabor v Vidmu. Cela vrsta jih je bila, in peli so po ulicah pristne slovenske pesmi. Mnogo Italijanov jih je gledalo in nihče jim ni rekel žalega. Mislim sem sam pri sebi: Saj je bolj varno, peti slovenske pesmi v laškem Vidmu, kakor pa v „laški“ Gorici. Govoril sem z nekaterimi mladeniči, ki so potrjeni v vojake. Vprašal sem jih, ali se ne boje, da bodo morali iti v vojsko v Tripolitanijo. Rekli so mi: „Za našega kralja damo kri.“ Povedali so mi tudi, da se že bori nekaj beneških slovenskih mladeničev s Turki. Rekli so mi tudi še: Ljubimo kralja in ljubimo naš slovenski jezik.

* Kratka pamet, kratek spomin, to so nasledki liberalnih laži. Tako zaručani so postali že celjski liberalci, da njihov spomin ne sega niti en mesec več nazaj. „Narodni List“ piše v zadnji številki, da je „Sl. Gospodar“ kriv, če se kje kdo postavi orožnikom po robu, pravi, da smo povzročili mi gonjo zoper orožnike. Naši čitatelji se gotovo boljše spominjajo kot pozabljivi liberalci, da je „Slov. Gospodar“ v letošnji 8. številki v članku „Ljudstvo in orožniki“, sklicujoč se na tozadevno razpravo, v kranjskem deželnem zboru, omenil, da orožniki ne postopajo povsod tako, kot bi bilo želeli. Navedli smo nekaj resničnih podatkov v tem oziru in pisali, da so poleg dobrih orožnikov tudi slabe izjeme. „Narodni List“ bi seveda rad postal ne samo glasilo liberalnih učiteljev, ampak tudi liberalnih orožnikov, zato sedaj zavija. Čestitamo! Liberalci bodo navsezadnje še nam pripisovali nesreče kakih nedolžnih liberalnih Alojzije pod kozolci in enake lepe storije.

* Amerikanci proti kartelom. V državi Wašington v Severni Ameriki bo sklenjena postava, po kateri je trgovskim ladijam prepovedano v mnogih pristaniščih nakladati blago za kartele, ki podražujejo potrebe ljudstva. S tem se hoče posamezne tovarnarje in veletrgovce nekako prisiliti, da bi izstopili iz kartelov.

* Čudno zborovanje. Poslanec angleške zbornice, Buckingham, je imel zborovanje z delavci. Ob koncu je vstal delavec in rekel: „Smatram pivo ne samo za zdravo ljudsko pijačo, ampak naravnost za življenjsko potrebo. Ali vi trdite, da je pivo nepotrebno za delavce, kakršni smo mi, in ali zahtevate resno, da se ga naj vzdržimo vsi delavci?“ Buckingham je mirno odgovoril: „Da“, in je vprašal delavce: „Ali ste že poskusili?“ Odgovorili so mu seveda: „Ne.“ Buckingham je nadaljeval: „V enem mesecu pridemo zopet skupaj. Med tem časom se naj jih nekaj pristočno odloči, da za poskušnjo ne bodo nič pili.“ Nekaj se jih je zgledalo za vodeno poskušnjo. Čez en mesec je bila dvorana nabito polna radovednežev. V tem se vzdigne voditelj vodene stranke in pove: „Po zadnjem zborovanju ni nobeden izmed nas pil niti kapljice kake opojne pijače. Prve dni se nam je zdela voda strašno prazna in brezokusna, in zelo smo se veselili spremembe, ki nam jo je nudila vsako jutro kava. To pa priznavamo, da se prvo soboto ob delopustu nismo čutili več tako utrujene. Še bolj se nam je godilo drug teden. Zapazili smo, da imamo boljši apetit, da smo bolj mirni, da so naše moči večje. V tem tednu se nihče od nas ni več izostal od dela, nobenemu ni bilo treba odtrgovati mezde, tako, da smo imeli 30 do 40 kron več v žepu kot navadno. Nadaljevali bomo, kar smo začeli.“

* Stanje sadonosnikov in vinogradov. Iz vseh dežel prihajajo poročila, da sadno drevje letos jako lepo cvete. Posebno v južnih deželah kaže sadno drevje izvrstno. V Galiciji, na Češkem, v Sleziji, Niziji in Gornjem Avstrijskem so pa razne vrste ranega sadnega drevja trpele vsled zadnjega mraza. Vinska trta pa kaže samo v naših in južnih krajih izobno, na severu, to je na Nizjem Avstrijskem, Moravskem in Češkem, so pa očesa na trtahi močno pozeblja. Uničeno je polovico vinskega pridelka za leto 1912.

• Sneg. V noči od torka na sredo je zapadel po naših gorah in hribih debel sneg. Iz severozahodnih dežel se poroča o velikih sneženih metežih. Bati se je mraza, ki bi gotovo zelo škodoval sadnemu drevju in vinogradom.

Koliko tobačnih trafik in loterijskih vplačilnic je v Avstriji? Leta 1911 je bilo v naši državni polovici nad 70.000 tobačnih prodajal (trafik) in 3000 loterijskih vplačilnic.

• Kmečke prislovice za april. Stari Stajerski kmetje so imeli v aprilu posebne vremenske prislovice, izmed katerih navedemo le najvažnejše: Moker in hladen april, prinese sadni in vinski pridelek obil. Če aprila mnogo deži, na zemljo blagoslova obilo rosi. Če aprila dež, sneg in vihar pogosto obišče nas, mnogo kmet imel bo sena in težak bo pšenični klas. Vetrnjaki, prevzetneži, ljubezen, rožno cvetje, sreča v loteriji in kvartanju ter aprilsko vreme so v najbližjem sorodstvu, spremene se vsako uro. Ako so trtna očesca k Jurjevemu še slepa, jih je vesel otrok in mož. Suhi april dela kmetu slabo voljo, lice se mu pa zjasni, če potoki od dežja naraščajo. Če vrtnice pred majem cvetijo, bo rž pred sv. Jakobom dozorela. Če se skrije vrana pred Jurjevim v rž na polju, bo letina bogata. Jasna lunina svetloba v aprilskih nočeh škoduje sadnemu cvetju. April ima svoje hude muhe (kaprice), vsako uro spremeni rad svoje obličje. Kolikor časa žabe pred Markovim regljajo, toliko časa morajo potem po Markovem molčati. Če kukavica pred Veliko nočjo poje, točo, viharje in nezgode kmetu oznanjuje. Kakor je na Ambrozijevo (4.) in Jurjevo (23.), tako je vreme cel mesec majnik.

Gradec. Z velikim trudom in z ogromnimi žrtvami so nam pripravili slovenski rodoljubi v Gradcu lasten dom (hiša v Prokopigasse 12). V hiši ima svoj sedež društvo sv. Marte. Slovenska dekleta, ki jih usoda žene v tujino, dobe ondaj varno zavetišče pred velikomestnimi nevarnostmi in dober nasvet v vsaki potrebi. Hiša je sredi mesta in se s kolodvora hitro in lahko najde. — V hiši je tudi edina slovenska gostilna v Gradcu. Slovenci in Slovenke, ustavljajte se v naši gostilni, kjer dobite vedno prijetno slovensko družbo, zlasti ob sobotah in nedeljah. Zavedajmo se, da je dolžnost poštenega rodoljuba, podpirati domačo stvar.

Mariborski okraj.

m Maribor. Slovesno Vstajenje se je obhajalo v stolnici na Veliko soboto ob 16. uri zvečer. Najsvetejši so nesli mil. knezoškof, v spremstvu duhovščine in bogoslovcev. Slovesnosti se je udeležil tudi poveljnik mariborskega vojaštva, veteranci, veteranska godba in na tisoče ljudstva. Najsvetejši se spremljala četa vojaške častne straže. Vreme je bilo izvanredno lepo.

m Maribor. Socialni demokratje v našem mestu nimajo posebne sreče pri svojih podjetjih. Ni dolgo tega, kar jim je neki Laval napravil neljube gospodarske poteze, sedaj jim je zopet razvažalec kruha, ki je vozil pecivo njihove pekarije, zbežal s svoto 190 K. — Agrarni komisar Sima-Gall, ki je bil imenovan za namesništvega tajnika, ostane v Mariboru. — Včeraj se je vršil na tukajšnjem sejmišču zopet konjski sejem, ki se bo vršil sedaj vsak mesec enkrat. — Na Veliki petek je umrla lastnica pekarije v Tegethoffovi ulici, Marija Duma. — Dne 8. aprila pa je umrl Matija Vodusek, vpokojen nadzornik vojaških stavb, star 82 let.

m Mariborska okolica. Pred kratkim sem šel iz Kamnice proti Mariboru. Srečal sem neko gosposko družbo, ki je nemško žlobodrala. Ko pozdravim slovenski, kakor mi je velevala olik, se zadere nek po bič nad menoj: „Weich aus, windische Schwein, sonst hau i dir ane oba.“ Tako predrzni postajajo naše narodni nasprotniki. Kljub temu pa še piše „Marburger-er“, da hujskajo Slovenci proti njim.

m Tezen. Združeni socialni demokratje in nemški liberalci so zmagali pri občinski volitvi, ki se je vršila dne 3. t. m. Pa kljub nenaravnemu zakonu ter dveh strank, namreč socialno-demokratske frajle proste ljubazni in svobode, ter plesnjivega starina-nemškutarja, je tej stranki slaba predla. Proti njej so se združili vsi pošteno misleči volilci. Pribiti moramo; Nemci ne bi mogli več sami zmagati proti nam, zato-rej so se zvezali z rdečkarji.

m St. III v Slov. gor. Tukaj imamo vinorejskega inštruktorja g. Wressnerja, ki zna sicer lepo slovensko govoriti, a njegovo srce je vedno le bolj pri naših narodnih nasprotnikih. Pred kratkim se je vršilo razdeljevanje cepljenega trsja. Slučajno sem slišal, kako osorno je nastopal g. Wressner proti nam, slovenskim kmetom, nasprotno pa je delal velike poklone nemški gospodi. To vendar ni prav! Ali smo kmetje manj vredni? Mnogi smo tudi člani kmetijske po-družnice. Čudimo se pa, da se naznanila podružnice terega vsi tako radi čitamo in ga ima skoraj vsaka hiša naše župnije naročenega. Pravilo, da pošilja g. Wressner naznanila podružnice o shodih in drugih stvarih samo v nek mariborski nemški listič („Marburger Zeitung“), katerega pa bere samo par krčmar-jev in zdravnik ter privandrani Svabi.

m Partinje. Tiskarski škrat je napravil v našem zadnjem dopisu neljubo pomoto. Spremenil je let-nico 1898 v 1908.

m Sv. Lenart v Slov. gor. Pri tukajšnjem sve-mem in medicarju Karlu Aublu se je hotel v pretek-lju tednu obesiti njegov delovodja Schaffinger radi slabih rodinskih razmer. Že popolnoma v nezvesti

visečega so komaj zopet spravili k življenju. Ko so ga prinesli domov, jim je pa ušel in se hotel se v mlaki v „Kičenburg“ vtopiti. Imenovani je dobil še pred kratkim podporo od Sildmarke ter je bil eden najbolj-sih članov tukajšnjega nemškega pevskega društva. Bil je tudi pristaš nemške šulferajnske šole! No, lepe sadove rodi nemško brezverstvo!

m Sv. Lenart v Slov. gor. Neumestna šala. Gos-tilničar Karl Aubl je poslal dne 1. aprila Seneko-vitscha, kateri s svojim „Leichenbegräbnisanstaltom“ že dolgo teži pričakuje smrti kakega meščana, da bi imel zaslužek, v prvi april, češ, da je ravnokar umrl Schaffinger, kateri se je hotel pred par dnevi obesiti. In res, čez dobrih 10 minut že maršira Senekovitsch s trugo, svečniki in drugimi pogrebni pripravi-mi po trgu. Se-le čez dolgo opazi, da je šel le 1. aprilu na led in ves spreved se je pomikal po trgu nazaj. Gotovo je to neumestna šala, in to tem bolj, ker si do-voli tako šalo celo en svečar, ki svoje sveče cerkvam in gg. župnikom tako vsiljivo ponuja v nakup. Rado-vedni smo, kaj bo storil v tej zadevi državni prav-dnik? Menda vendar ne bo pustil cele zadeve zaspati. Toda mi ga bodemo že še spomnili na to zadevo kje drugod, če ne bo hotel sam ničesar najti!

m Iz Slov. goric. V 9. številki „Slov. Gospo-darja“ se je pisalo nekaj radi spremembe poljskih cest v občinske ceste. Naj k temu še pripomnim: Zna-po je, da se vrši to na podlagi občinskega in okraj-nega zastopa. Pri sestavi zapisnika pa se nikoli ne sme izpustiti med drugimi podatki sledeče: Vsi po-sestniki dotičnih parcel si izgovorijo tik novo urejene občinske ceste rodovitno zemljo kopati na cesto. Sme se kopati na cesto le toliko in tam, kakor to spozna komisija. Znan mi je slučaj, da se je izpremenila polj-ska cesta v občinsko cesto, a zgoraj omenjeno bese-dilo in se je za potrebo vzelo prsti tik ceste. Prišlo je do prepira in tožbe. Ko je bilo pravljanje končano, so dotične stranke plačale nad 1000 kron stroškov. To-rej je pri sestavljanju sejmih zapisnikov treba župa-nu premisleka, kajti če govori odbor kakor hoče, no-si odgovornost župan.

m Bohova. Pri občinskih volitvah, ki so se vršile na Veliko sredo, dne 3. aprila, je zmagala sloven-ska stranka samo v I. volilnem razredu. V III., kjer je bil odločilni boj, so prodrli s par glasovi večine štajercijanci. Dva naša sta ostala doma, nekaj se nam jih je izneverilo, nasprotniki pa so vsi prišli. V II. razredu so tudi zmagali nasprotniki. Nam pa kljub temu pogum ne upade. Veseli nas, da so najboljši po-sestniki na naši strani, pleve pa slobodno privoščimo ptujskemu „Stajercu“.

m Ješenca pri Framu. Občinska volitev je dob-ro izpadla za katoliško slovensko stranko, dasiravno so se prijatelji „Štajerca“ silno trudili. Izvoljeni so večinoma sami vrli katoliško misleči možje. Za župa-na je bil že šestkrat izvoljen vrli naš somišljenik gosp. Janez Vauhnik. Bog ga živi! Po hudem boju lepa zmaga, to je veselje!

m Ješenca pri Framu. O ti lažnjivi „Štajerc“! Slišali smo, da ima „Štajerc“ več dopisov iz naše Ješence. Vsi so lažnjivi, niti eden ni bil pisan na Ješenci. Med drugimi je tudi dopis o hočem gosp. kap-lanu, da prihajajo k nam s svojimi Orli. Nikdo izmed Ješencanov hočnega g. kaplana Baznika ne pozna, gospod gotovo ne vedo, kje in kaj je Ješenca. Dopis je iz peresa nekega učitelja, pa ne iz naše fare. Se-teh par štajercijancev je spoznalo, kako „Štajerc“ la-že. Le laži naprej, in izginil bo kmalu zadnji „Šta-jerc“ iz Ješence.

m Selnica ob Dravi. Odkar se je priženil v na-šo župnijo „Sokol“ Sagaj, opazujemo stremljenje, pri nas pripraviti tla za liberalizem. Dosedanji poskusi so se izjalovili, pač pa se po zaslugi Sagaja nekateri možje, kateri so se s težavo pridobili za slovensko stvar, nagibljejo zopet k nemškutarjem, ker vidijo raz-por v slovenskih vrstah, katerega je zanesel k nam Sagaj, in ker se s sramotjenjem slovenskih duhovni-kov tudi slovenski stvari škoduje. Imamo može, kate-ri sedaj pridno pritiskajo kljuko pri slovenskih poso-jilnicah, posedajo prav pridno po gostilnah, uganjajo s Sagajem „protifarsko“ politiko in bodo v doglednem času — zopet narodni nasprotniki, ko jim vsled sabeg-a gospodarstva ne bodo mogoče brez Sildmarkinih grošev izhajati. Kdor torej želi, da naša župnija v na-rodnem oziru napreduje, mora Sagajevo početje, zla-sti njegov nastop na zadnjem občnem zboru Posojilni-ce, odločno obsojati. Sagaj je kot predsednik občnega zbora začel radi tega, ker je izrazil nek član upanje, da se naj volijo v odbor posojilnice možje, ki niso do-vratu zadolženi in ki ne dolgujejo domači Posojilnici velikih svot, prepri. Pri razgrajanju mu je prav prid-no pomagal načelnik Vollmaier. Mesto da bi ta „od-lična posojilničarja“ to mnenje odobravala, sta pa u-prizorila prizore, kakoršnih se še ni videlo na nobe-nem občnem zboru posojilnice. Sagaj se je menda pri Sokolih, Vollmaier pa pri naših narodnih nasprotni-kih, naučil take olike. Sagaj se je tudi zelo slabo ob-našal proti navzočemu zastopniku Zveze, imenoval je reditelja, ker je zastopnik Zveze grajal premestitev posojilnice v gostilno. Vse stranke morajo iti skozi navadno pivsko sobo v drugo sobo, kjer uraduje po-sojilnica ob pedeljah. Če bo Sagaj vprašal Stiblerja ali dr. Kukovca ali dr. Kalana ali dr. Jurtela in druge liberalne posojilničarje za svet, bo od vseh zvedel, da je edino pravilno načelo, da ne spadajo možje, ki so zelo zadolženi ne samo drugod, temveč tudi pri doma-čih posojilnicah, v odbor posojilnice, in da iz gospodar-skih ozirov, kakor tudi iz ozirov na ugled in uradno tajnost gostilna ni primeren prostor za uradovanje posojilnice. Najbolj se je proslavil Sagaj z dopisom v

„Narodnem Listu“. Kar ni neresničnega, je pa tako neumno, da se je čuditi, da uredništvo „Narodnega Lista“ take budalosti sprejema, s čemur le škoduje svojemu dobro znanemu dopisniku in njegovim poma-gačem. Navesti hočemo par cvetk duhovite „sokolske“ modrosti. Dopisnik se hudi na zastopnika Zveze, ker ni glasoval za odobritev poročila načelnstva, in za-zaupnico gg. Vollmaierju in Glazerju, katere ni nik-do predlagal, a je g. Sagaj to pozabil omeniti, in ker ni glasoval za odobrenje računskega zaključka, dočim danes že vsak fantič ve, da imajo v družstvih, posojil-nicah itd., le člani pravico glasovati. Da Vollmaier in Sagaj pravil ne poznata, ju je moral poučiti predse-dnik nadzorstva, v „Narodnem Listu“ pa piše Sagaj, da se je iz „usmiljenja“ zaključil občni zbor. — Za danes naj bo dovolj: želimo, da opusti Sagaj svoje razdiralno delo ob meji, sicer bomo prisiljeni še mar-sikaj pojasniti. Lažnjivemu dopisu v „Narodnem Li-stu“ se naj zahvali, da bo sedaj širna javnost izve-dela, kako je „Sokol“ Sagaj začel narodno delo ob meji s pretepom na občnem zboru posojilnice, kako je njegova zasluga, da se ruši pri nas složno postopa-nje Slovencev in se tirajo ljudje v tabor narodnih na-sprotnikov.

m Slovensko gledališče v Mariboru (Narodni dom). Na belo nedeljo, dne 14. aprila se predstavlja „Hči mestnega sodnika“, žalo-igra v štirih dejanjih. Začetek ob pol 8. uri zvečer.

m Sv. Bolfenk v Slov. gor. Kat. slov. izobraževalno društvo bo imelo dne 14. aprila t. l. svoj redni občni zbor z navadnim sporedom v gostilni g. Horvata. Začetek ob 3 uri popoldne. K obilni udeležbi ujudno vabi odbor.

m Sv. Bolfenk v Slov. gor. Kmečka branilnica in posojilnica ima v nedeljo, dne 21. aprila svoj tretji redni občni zbor, pop. ob 3. uri pri g. Horvatu. Načelnstvo ujudno vabi na občni zbor vse člane in vla-gatelje iz celga združnega okoliša.

m Sv. Peter nize Maribora. Vesela družba pri g. Frasu na Gori je zbrala na Velikonočni ponedeljek za „Slov. Stražo“, 1 K 10 v Zivio.

Ptujski okraj.

p Ptuj. Ni čuda, če je v naši okolici zganjepit-je, ali pravzaprav zastrupljenje s špiritom, že sploš-no v navadi. Poglej v žganjarne: celo stariši, matere in očetje, ponujajo malim otrokom nesrečni šnops. „Boš postal bolj močan“, pravi oče sinu; „lepše lasi boš dobila, če boš fest pila šnops“, pravi mati hčerki. Ubogo ljudstvo, kam ploveš? „Štajerc“ se veseli propada našega naroda, veselijo se nasprotniki, ker s šnopsom nas bodo najprej uničili. Peszačili, čemu vliješ po sili to smrdljivo brozgo v gobec, le ti človek si tako nespameten, da z veseljem srkaš strup va-se. Rodoljubi, širite zmernostno gibanje v naših krajih!

Cirkovec. Restavracija pri kolodvoru je otvor-jena. Gostilničar je mož naše stranke in ga toplo pri-poročamo. Sicer ga pa najboljšje priporoča dobro vi-no, ki si ga je nabavil.

p Sv. Barbara v Haložah. Dne 8. t. m. smo po-kopali vrliga posestnika in obče priljubljenega moža, veselega pevca, Vincenca Ropič. Bil je star komaj 51 let, Dragi Vinko, počivaj sladko, vstajenje obhajaš nad zvezdami!

p Polenšak. Zadnji „Štajerc“ prinaša dva dopi-sa iz naše fare. Eden je nesramnejši od drugega. Do-pisnik se spodtika nad pridigo našega, od vseh pošte-nih faranov priljubljenega g. župnika z dne 15. mar-ca. Dopisnik, ki mu pridiga ni bila ljuba, se krega nad g. župnikom in zavija pobožno svoje oči ter daje štajercijanske nauke našem dušnemu pastirju. Pošte-ni farani, ki smo bili pri isti pridigi navzoči, smo slišali vsako besedo, a smo tudi prepričani, da so imeli g. župnik popolnoma prav, da so v primerni besedi obsodili početje tukajšnjih štajercijancev. Če pa do-pisniku pridiga ni bila po volji, se je najbrž čutil sam prizadete in skuša v svojem dopisu olupati življe-nje štajercijanskih bratcev. Svetujemo mu, naj raje pri svojih vernih drugih vpliva na to, da g. župnik radi pohujšljivega življenja štajercijancev v bodoče ne bodo imeli prilike, kot naš dušni pastir z ostrimi beseda-mi s svetega mesta obsojati žalostne pojave štajercijan-stva v naši fari. Cela župnija obsoja pohujšanje, ki se je zaneslo po hujskariji in po slabih časniki v našo faro. Z žalostjo in obsojanjem moramo pribiti, kako žalost-ne posledice prinašajo štajercijanci in slabi listi v na-šo faro. Kaki so ti nasledki in kake sadove prinaša-gonja nasprotnikov, se je videlo na velikonočni pone-deljek na našem župnišču. Škoda za našo faro, ki je bila vedno na dobrem in poštenem glasu, da bi ji gr-da štajercijanska golazen vzela dobro ime. — Farani!

p Iz Vičane pri Veliki Nedelji. Posestnik And-rej Rajli v Vičanih je na Veliko noč čepel pred mož-narjem, katerega je z žveplenko prižgal, pri čemur mu je strel iz možnarja zdobil levo koleno. Ponesre-čenca smo odpeljali v ormožko bolnišnico in tam je našel že dva tozadevna tovariša. Nesreča ne miruje.

p Sv. Tomaž pri Ormožu. Tukaj se je obhajal sv. misijon ob ogromni udeležbi vernega ljudstva. Dne 22. marca je umrla članica Marijine družbe, A-lojzija Čirč iz Koračje. Svetila ji večna luč!

p Sv. Mladav pri Ormožu. Dne 2. aprila je tu-kaj po dolgoletni mučni bolezi jetiki umrla obče spo-štovana posestnica v Zasavcih, občina Vitan, Marija Snajdar, rojena Filipič. Škoda tako dobre žene, ki je bila vzorna krščanska slovenska mati, pod katero go-stoljubno streho je našel vsakdo prijazno lice in po-strežljivo roko. Zapustila je moža s šestimi nedorasli-mi otroci, dedeka in na postelji ležečo babico. Pogreb je bil veličasten. Vodila sta ga domača oč. gg. duhov-nika. Domače Veteransko društvo ji je lepo izkazalo zadnjo čast. Pod vodstvom domačega organista so za-peli peve pri odprtem grobu krasno žalostinko. V i-menu žalujočega moža se je vsem skupaj zahvalil F. Masten iz Ilovec. Blaga slovenska mati počivaj v mi-ru!

p Zetale pri Rogatcu. O shodu liberalne stranke, ki sta ga priredila dne 24. marca urednika Spindler in Lesničar pri Berlisgu, trobi „Narodni List“ take neresnice, da jih je treba pribiti. Prva je, da bi bilo na shodu nad 150 ljudi. Kdor spravi v tisto navadno kmečko gostilniško sobo toliko ljudi, dobi groš. Soba je par metrov dolga in toliko široka; v njej so štiri mize, klopi, omara za leđ, omara za kozarce in dolga miza za kozarce. Ubogi poročevalec je gotovo dvojno videl. Druga je, da so zborovalci odobraval govornikova izvajanja in da so z glasnim odobravanjem obsodili Krekov govor v Celju. Celo zborovanje je bilo tiho kakor v cerkvi pri pridigi. Nihče ni niti enkrat zaploskal, ne enkrat z živjo ali dobro ali s kakim drugim klicem govorov odobral. Pač pa si je moral pustiti urednik Spindler vreči od kmeta Janeza Vogrinca v obraz dvakrat besede: „To je laž!“ Tretja laž je, da so zborovalci na tem liberalnem shodu sprejeli štiri, v „Narodnem Listu“ in „Slov. Narodu“ omenjene resolucije ali sklepe. Od otvoritve shoda do sklepa nihče nihče ni predlagal kakih resolucij in se tudi niso mogle sprejeti. Če se torej liberalci bahajo, da je bila na shodu obsojena obstrukcija poslancev Slovenske kmečke zveze, govore neresnico. Iz tega lahko vsakdo, tudi liberalci, če že ni popolnoma zaslepljen, sprevidi, kaj so vredna poročila „Narodnega Lista“. Saj so bili tukaj uredniki sami navzoči, pa njihov list še vendar-le poroča neresnice. Torej proč z liberalno stranko in liberalnimi listi iz poštenih krščanskih hiš!

p Sv. Barbara v Halezah. K. s. izobraževalno društvo priredi tretjo nedeljo po Veliki noči to je 28. aprila na novem odru v novih prostorih g. Reicherja tri gledališke predstave s petjem, deklamacijo in slavnostnim govorom g. dr. Mihaela Brenčič. Natančnejši spored še priobčimo. Opozorjamo vse prijatelje zabave od blizu in daleč, da ta dan, 28. aprila prihitijo k nam, ne bo jim žal. Odbor

Ljutomerski okraj.

Ljutomer. Dvojni dogodek na veržejem shodu vzbujal v našem trgu pozornost. 1. Dr. Kukovec je dal skleniti ukor dr. Kreku, ker je baje v Celju o liberalcih nespodobno govoril. Dr. Kukovec daje ukore za nespodobno vedenje, to je zares več kot smešno. Kako pa se vedejo liberalni voditelji pod kozolci, o tem ni bilo govora in ukora! 2. Nadučitelj Cvetko, katerega je v duhovniški družbi sam med, je glasoval za zaupanje dr. Kukovec, za ukor dr. Kreku in za nemškutarsko politiko v deželnem zboru. Le g. župan in g. Koroša sta edina pokazala, da mislita trezno in pametno.

I Cven. V zadnji številki „Slovenskega Gospodarja“ smo brali, da je izbruhnil ogenj pri posestniku Roškarju, kar pa ni res. Ogenj je izbruhnil ob 10. uri dne 31. marca zvečer pri posestniku Antonu Trojnarju ter se je v par minutah razširil na Kukolova in Andrej Roškarja gospodarska poslopja. Trojnar je najhuje prizadet, ker mu je razun gospodarskega poslopja tudi hiša pogorela. Roškarju in Kukolu so hiše ostale. Škoda je cenjena na 20.000 kron, zavarovani pa so bili le za 10.000 K. Ogenj je zanečala hudobna roka, ki jo orožniki pridno zasledujejo. Da se ogenj še ni dalje razširil, se je posebno zahvaliti vrlim in vstrajnim gasilcem iz cele okolice, kateri so hrabro branili in rešili tudi štiri ljudi iz smrtne nevarnosti.

I Veržej. Menda pač ni treba povdarjati, da nastopajo liberalci povsod na svojih shodih, na katerih lovijo nerazsodne ljudi na svoje limanice, s političnimi neresnicami in sladkimi obljubami, kakor je bilo tudi na dr. Kukovečevem shodu. Vam, zavežni kmetje, je že znano, da vam spletajo liberalci bič, s katerim bi vas radi neusmiljeno tepli, češ, nič nam ne zamerite, ker znamo tako lepo in sladko govoriti. Slišali ste sami, kaj vam je Alojzij dr. Kukovec govoril. Hvalil je samega sebe ter grdo sramotil našo Kmečko zvezo in naše poslance. Ako bi g. dr. Alojzij kaj skrbel za svoj volilni okraj, bi bili vi lansko leto pokazali, kaj vam je pomagal. Prišel je k nam v družbi ljutomerskih in drugih maloštevilnih muropoljskih liberalcev in si je še naročil nekega liberalca iz Bučevčev, kateri je že pred 10. leti odstopil od krščanske vere in postal protestant. Govoril je čez duhovščino, katoliške časnike, kakor n. pr. „Slovenskega Gospodarja“, „Stražo“ itd., ter naravnost povedal, da ni storil ničesar za nas volilce v deželnem zboru in da je že tri leta zastoj sedel tam. No, g. dr. Kukovec, ali si nam torej kaj pomagal? Prišel si k nam zabavljat čez naše poslance in govorit, da so oni krivi, da ničesar ne dosežete v deželnem zboru. Nadalje je govoril o okrajnih cestah, železnicah in reguliranju Drave, da so baje naši poslanci krivi, da se je delo ustavilo. Tudi še druge reči je pripovedoval, n. pr. o graški bolnišnici itd.; vse je zvrget na naše poslance, kakor da bi bili oni krivi tega nereda v deželnem gospodarstvu. Nadalje je prišel do učiteljskih plač in nam je pravil, kako bi se naj učiteljem povisale plače. Takih političnih neumnosti pa še nismo nikoli slišali. Dr. Alojzij, v Veržeju si pa slabo napravil, te gotovo ne bo nikoli več v Veržeju. Presneta dreta, to se mi je najbolj dopadlo, kadar je sršen zabrnul. Predstavil se je kot liberalci in je skočil v „Narodno stranko“. Nadalje se je predstavil nadučitelj g. Fr. Cvetko iz Vučje vesi in je neusmiljeno udrihal po katoliških časnikih, seveda najbolj po „Slovenskem Gospodarju“, in zahteval od deželnega posl. dr. Kukoveca višjih plač za učitelje. Rekel je, da raje viničari, kakor pa da bi še nadalje učiteljeval. Zalostno za takega učitelja, in pa še posebno za deželnega poslanca, ki ne ve ljudem kaj boljšega povedati, kakor pa smo slišali na tem žalostnem shodu. To

je delo narodne liberalne stranke. Zato proč z liberalci! Naši poslanci, izvoljeni na programu Kmečke zveze, so možje, kateri v resnici hočejo našemu kmečkemu ljudstvu pomagati in ne delajo zlatih obljub, kakor je to navada liberalnih privržencev.

I Brano društvo za Ljutomer in kolico priredi v nedeljo, dne 21. aprila igro „Krivoprišnik“. Udje in prijatelji poštni prijetne zabave ste vsi iskreno vabljeni. Čisti dobiček je namenjen v prid bralnemu društvu.

I Mladinska zveza kmet bralnega društva v Gornji Radgoni bo imela na belo nedeljo, dne 14. aprila popoldne po večernih v bralni sobi svoj mesečni poučni shod. Ker so na vsopredn same zanimive stvari, zato se vabijo mladeniči, da se shoda v obilnem številu udeležijo.

Slovenjgraški okraj.

s Slov. Gradec. Po naših gorah je zapadel v noči od torka na sredo debel sneg. Bojimo se mraza, ki bi napravil sedaj gotovo veliko škodo ne samo na sadnem drevju, ampak tudi na polju. — „Stajere“ in „Narodni List“ sta v našem okraju skoraj popolnoma zmznila, naš „Slov. Gospodar“ pa se letos krasno širi. Kmečka zveza pridobiva vedno več pristašev.

s Marenberg. Naša Mladinska zveza je izgubila že meseca februarja svojega predsednika Jakoba Frasa, doma od St. Ruperta v Slov. gor. Bil je mož na svojem mestu. Bil je namreč navdušen agitator, dober govornik, izborni igralec na gledališkem odru, in radi tega je bil tudi marenberškim Nemcem in protestantom trn v peti ter so ga ti zato obkladali z ne ravno lepimi priimki. Pa nevarna bolezen ga je prisilila, da se je moral vrniti domov. Želimo, da bi kmalu okreval, se vrnil na svoje mesto in tako nadalje deloval za slovensko domovino.

s Šmartno ob Paki. Sklicujoč se na paragraf 19 tiskovnega zakona, zahtevam radi dopisa Šmartno ob Paki sledeči popravek: 1. Ni res, da bi bil jaz liberalna zvezda, ker se k liberalcem nikdar nisem prišteval. 2. Ni res, da bi se bila vložila od mene tožba proti J. P. zaradi izjave. Jaz sem zoper prispevek, in sicer iz razlogov, ker nam požarna bramba v hribih ne koristi. Prvič, ker nimamo potrebne vode za gašenje, drugič, ker na samem stoječe hiše, ako se vnamejo, ilak zgorejo, ako pa reši požarna bramba par ugašenih tramov, se pa potem od zavarovalnice previsoko cenijo, tako, da ima pogorelec navsezadnje škodo. Ampak tožba se je vložila, ker je občinski odbornik Vinko Ajdič izjavil pri obnem zboru požarne brambe v navzočnosti več prič, da je rekel J. P. pri občinski seji, da ni požarna bramba za nobeno korist in da je požarna bramba Gabršku le škodo napravila. Ako ni Vinko Ajdič to govoril na obnem zboru požarne brambe, lahko proti meni sodnijsko postopa. 3. Ni res, da bi se morale občinske doklade zvišati za 6% radi požarne brambe. Res pa je, da kar obstoji ta občinski odbor, ni sprejela požarna bramba od občine niti vinarija podpore. Proračun pa je predložila požarna bramba na zahtevo občine. — Šmartno ob Paki, dne 31. sušca 1912. — Jožef Zagradnik, načelnik požarne brambe.

s Marenberg. C. g. Anton Kolar, župnik v St. Ilju pri Velenju, je daroval za zastavo mladeniške Marijine družbe 20 K. Iskreno zahvaljujemo.

s St. Ilj pod Turjakom. Našemu bralnemu društvu je g. Anton Krebenšek, čevljar v Gornjih Dovžah, daroval 8 prav lepih in podučnih knjig. Hvala!

s St. Ilj pri Velenju. Zahvala. Gospod Ivan Ogrin, veleposestnik v St. Ilju, je podaril kot velikonočno darilo vsakemu otroku tukajšnje šole razne šolske potrebšline. Podpisano šolsko vodstvo izreka blagumu dobrotniku za ta dar v svojem, kakor tudi v imenu otrok, iskreno zahvalo! Šolsko vodstvo v St. Ilju pri Velenju, Jankovič, šol. vodja.

Konjiški okraj.

k Konjice. Bralno društvo je uprizorilo na velikonočni ponedeljek lepo igro „Mala pevka“. Igra je izborna uspela. Posebno petje med igro je bilo res lepo. Krasno je bilo slišati peti Zaliko Mele, Ivanko pa Matildo, Alojzija Šelih, pa Benka Franca, Strmšek in seveda Jošta, Lud. Potočnik. Hvala vam, igralci in igralke za trud, pa tudi slavnemu občinstvu za tako slijan obisk, posebno sosedom Žičanom in Zrečanom za tolištevilno udeležbo.

k Žiže. Tukajšnje bralno društvo ponovi na splošno željo gledališki predstavi, ki ju je uprizorilo na pustno nedeljo — na belo nedeljo po večernih proti isti vstopnini Kdor zadnjic ni imel prilžnosti naj pride sedaj.

Celjski okraj.

c Celje. Novoizvoljeni župan celjske okolice, g. Sušnik, je izvolitev odklonil. Sedaj ima baje dr. Božič zopet veliko upanje, da zasede županski stolec; sliči se celo, da hoče snubiti Nemce za svojo izvolitev. Kmečki volilci pa pravimo: dr. Božiča nikdar! Dr. Božič se je že pri volitvi občinskega starešinstva udinjal Nemcem s tem, da je s svojo stranko pripomogel, da sedita dva Nemca v občinskem starešinstvu in se stranka ni držala sklenjenega dogovora. Liberalci bi radi imeli v naši občini prvo besedo, dasi-ravno jih je v odboru po njih lastnem zahteval samo sedem. Liberalce, posebno njih vođjo, strašno boli, da dr. Božič ni postal župan. Zategadelj napadajo v svojih liberalnih cupjah dr. Benkoviča, ker mislijo, da je edino on kriv dr. Božičeve blamaže. Liberalcem ni za narodno čast, oni poznajo le svojo strankarsko strast, ljubša sta jim Neme in nemškutar, ljubše narodne izdajce, ker so sami že davno zapisani med četo — izdajalcev slovenskega imena.

c Celje. 65letni hlapec laške pivovarne, Martin Klajnšek, je dne 6. t. m. peljal voz piva iz Laškega v Celje. Ko je pripeljal proti njemu drug voz, je skočil Klajnšek z voza, a je prišel vsled neprevidnosti

pod kolesa. Poškodovan se je tako močno, da je dne 8. aprila v bolnišnici umrl. — Pri Sv. Rupertu se je pri streljanju nevarno ponesrečil 20letni kočarjev sin Jožef Resec. Odmašiti je hotel nek možnar, v katerem se smodnik ni hotel vneti, ko pa je prijel možnar v roke, se je smodnik nenadoma vpel. Težko ranjenega so prepeljali fanta v celjsko bolnišnico.

c Nova Cerkev. Soteska graščina je v tem letu že drugič prodana. Sedanji lastnik je neki bančni ravnatelj, ki je baje pripravljen, se še bolj zavzeti za izboljšanje gospodarstva, kakor so se dosedanji gospodje, kar bi bilo neobhodno potrebno.

c Nova Cerkev. V četrtek, dne 28. marca, se je dovršila kazenska obravnava zoper Stefana Stimulaka, mladeniča na Veliki ravni, ki je meseca februarja tovariša Karla Lampreta nevarno z nožem poškodoval. Na celjski sodnji so mu prisodili 6 mesecev zapora, poleg tega ima pa še plačati nad 40 kron odškodnine. Seveda liberalni odvetnik tudi ni bil zadovoljen s 30. kronicami. Obsojeni naj se le lepo zahvali „Stajereu“ in pa „Narodnemu Listu“, ki ju zvesto prebira. Stimulakova hiša je namreč naročena na oba imenovana lista. Slava takim ljudem, ki mislijo, da s tem napredujejo, če prebirajo take liste! — Dne 29. marca pa je obsodila sodnja mladeniča Martina Skutnika iz Velike ravne na tritedensko ječo s tridnevni poostrenim postom, ker je dne 17. marca na okrajni cesti Alojzija Hrena iz Soteske dolžil nesramnega čina. Sodnja se je kar zavzela, kako more priti človek tako daleč, da govori take besede, in sicer brez vsakega povoda.

Sv. Peter. Umrl je dne 3. aprila v Podlogu pri St. Petru v Savinjski dolini, častiti gospod Peter Berdev, bogoslovec IV. letnika mariborskega bogoslovja. Rojen je bil dne 26. junija 1888 v St. Petru v Savinjski dolini. Umrila ga je morilka mladine — jetika. Pogreb se je vršil dne 5. aprila v St. Petru. N. v m. p.!

Ljubno. Evo vam govor nekaterih kmetov od Sv. Frančiška. Pogovarjali so se o nekem Jožu iz Rečice, kako hoče on vse tam komandirati, posebno sedaj, ko imajo vrli Ksaverijanci ustanovljeno novo društvo, sedaj je ves iz sebe. Tako daleč je že prišel, da že baje celo otrokom pripoveduje, da so časopisi, katere ima naročeno tamšnje društvo, škodljivi. Seveda, ko bi imeli ti presneti Ksaverijanci še tudi v društvu „Narodni List“, potem bi že bilo za tebe. Toda tega veselja ne boš doživel.

c Braslovče. Veliko se piše o razširjanju katoliškega tiska, a vse premalo se stori. Svetopisemski izrek pravi: „Ako si našel dobrega prijatelja, si našel zaklad.“ Ravno to velja o v katoliškem duhu pisani knjigi ali časopisu, posebno dandanes, ker je toliko sv. veri nasprotnih listov. Pred 50. leti je pisec teln vrstic samo poznal slovenske liste „Novice“ in „Danico“, potem „Slovenca“ in „Naprej!“ Bili so vsi pisani v katoliško-narodnem duhu. Zadnja dva mi je neki rodoljub iz sosednje župnije posojeval, ker tedaj so bili med kmeti naročniki časopisov bele vrane. Tedanji „Slovenec“ je izhajal v Celovcu trikrat na teden. Štiri leta pozneje je začel v Mariboru izhajati vsakih 14 dni v mali obliki „Slovenski Gospodar“. Urednik mu je bil rajni dr. Matija Prelog, zdravnik v Mariboru. Tedaj smo bili v naši veliki občini samo trije naročniki, danes nas je pa okoli 100. Nekaj let pozneje je začel izhajati v Mariboru „Slovenski Narod“; bil je tudi pisan v dobrem duhu. Ko pa se je preselil v Ljubljano, pa je začel kazati liberalne rožičke, sedaj je pa popolnoma brezveren. Tudi na rajno „Domovino“ sem bil naročen, ko sem pa opazil, da je začela uhajati s pravega tira, sem jo kaka štiri leta pred njegovo smrtjo opustil. Pri nas so naročeni vsi boljši ljudje na katoliške časopise. Poznam fanta rokodelca, ki je naročen na šest katoliških listov, samo zato, kakor sam pravi, da podpira katoliški tisek. Posnemanja vredno!

Braslovče. Bogoskrunstvo. Na velikonočni ponedeljek med rano službo božjo je nekdo strgal iz križa razpelo, mu polomil roke in noge ter ga vrget v pesek ob cesti, ki pelje iz Braslovč v Parizlje. Sumi se nekega tujca, ki so ga nekateri videli tod mimo iti.

c Vransko. Kakor znano, je tudi na Vranskem Mladeniška in Dekliška zveza, katera bode prav zelo v oči liberalce. Prav pridno delajo in obračajo svoje jezičke ter mečejo psovke na našo mladino. Prav pridno pomagaj pri tem „kovač“, ki menda nima preveč dela. Prijatelj, skrb vendar raje za svoje, saj jih imaš veliko, druge ljudi pa pusti pri miru. Kakor si napovedal, ne bo preteklo nobenih pet let, da bo prišla k nam republika iz Francoskega in bo odnesla našima vlč. gg. župnikoma in vlč. g. kaplanu „vso mast“, kolikor je imajo sedaj. Glej, glej, da ne pride nad te in ti ne odnese vsega, kar imaš. Ojoj, ako se pa to zgodi, ste pa liberalci fuč.

c Šmarnskega okraja. Ko sem dne 18. marca t. l. prišel k Sv. Petru na Medvedovem selu, sem imel čast spoznati nekega fanta, ki je zelo imenitno pokazal namen in program liberalne stranke. Pojasnjeval je mojemu znanec, da se bodo morali bogoslovci od zdaj naprej dalje učiti kakor dosedaj. Ko se je izrazil drugi: „Ja, potem bo pa še manj duhovnikov, kakor jih je sedaj“, je rekel ta dečko, „to je tako prav.“ Ko je bleknil še več enakih o duhovnikih, je še rekel: „Saj je te golazni že tako preveč“, namreč duhovnikov. Potem je še pojasnjeval, da ne bo mogel biti noben duhovnik pred 28. letom. Pač pa bodo baje bogoslovci že poprej razdeljeni po faraš, da bodo pomagali sedanjim duhovnikom agitirati. Razvidno je iz tega, kako grde namene imajo ti petelinčki, ki nameravajo biti na čelu liberalne stranke. Pač dobro,

da nimajo nobene veljave na Spodnjem Stajerskem. Meni se je dotični gospod res smilil, da je prišel tako daleč s svojo vero. Za danes dovolj, ob priliki še več.

c Smarje pri Jelšah. Na železniško progo so neznanzi zlikovci med postajo Mestinje in Rogatec položili debelo in težko kamenje ter tudi tračnice poškodovali. Ako se ne bi bilo vse to pravočasno opazilo, bi se bila zgodiť večja nesreča. Zadeva se preiskuje.

c Sv. Ema. Občni zbor našega Izobraževalnega društva se je zelo lepo obnesel. Govoril je č. g. Fr. Sinko iz Smarja. Njegov govor smo poslušali z napeto pozornostjo in smo mu hvaležni za lepe besede. Iz poročila o delovanju društva je posneti, da se tukaj ob Sotli izvršno gibljemo.

c St. Peter v Sav. dol. Na belo nedeljo, dne 14. aprila uprizarjo naši vrli fantje in dekleta v dvorani Društvenega doma zanimivo igrano „Mati svetega vesolja“. Ker je povsod toliko zanimanja za to predstavo, zat. pričakujemo, da se tudi pri nas gotovo vsak udeleži. Začetek ob pol 3. uri popoldne.

c Dobrna Zahvala. Ob moji veliki nesreči, ko mi je pogorelo gospodarsko poslopje z mnogimi poljedelskimi stroji, so mi blagi sosede in sosedje prišli na pomoč, da so neumorno gasili, pa tudi drugače pomagali. Hvala vam vsem, Bog vam vse povrne. Pred vsem pa se moram prijazno zahvaliti „Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani“ in njenemu zastopniku za Dobrno, g. Antonu Reharju v Ljubljani. Zavarovalnica mi je takoj brez vsakega odbitka izplačala celo zavarovalnino v znesku 3600 K. Dolžan sem se temu zavodu lepo zahvaliti in tudi vsem ta zavod najtopleje priporočam. Fr. Jevnišek.

c Kat. sl. v. politično društvo za šmarni okraj priredi na belo nedeljo, ob 3. uri popoldne v pro-tirih Habjanovih velik političen shod in ob enem letni občni zbor, na katerem bosta pričela naša poslanca dr. Jankovič in Vrečko. Somišljenki iz celega okraja, na svidenje ta dan v Smarju, da se iz nava navdušimo za bodoče delo in se pripravimo za nove zmage.

c Gornjigrad. Kat. izobraževalno bralno društvo priredi 21. aprila gledališko predstavo z dvema igrama. Sosedji in domačini, že sedaj vas opozarjamo na to.

c Šmarčno v Rožal dolini. Tukajšnji grajski gospod F. L. Fery je daroval 20 K za revne šolarje; v isti namen je tudi naklonila slavo posojilnica v Galiciji 10 K. Podpisani izreka gospodu Feryju, kakor tudi slavo. Posojilnici v imenu darovancev iskreno zahvalo. Iv. Kvac.

Brežiški okraj.

b Rajhenburg ob Savi. Na velikonočni ponedeljek je bilo v dvorani našega Izobraževalnega društva zopet enkrat prav veselo. Igrali „Čevljar“ in „Prisiljen stan je zaničevan“, sta vzbudili že toliko neprijetnega smeha, da ni bilo nikomur žal, da si je ogledal ta dan našo prireditev. Četudi sta trajali igri nad poldruge ure, se vendar ni nikomur zaželelo po kakšni drugi zabavi. So se pa razni prizori v „Čevljarju“ res tudi igrali naravnost izborni. Da bi se kdo tako zamislil v vlogo čevljarja Blaža, kakor je to storil g. Moškon, tega ni pričakovati niti od mestnih gledaliških igralcev. G. Moškoni gre na vsak način vsa čast in pohvala za njegov izvrsten nastop. Pa tudi druge vloge so se igrane hvalevredno, dovršeno. Rajhenburški Orel je vsekakor pokazal ta dan da za more nekaj. Kdor pozna današnje razmere med našo mladino, ta tudi ve, kako primerna je za naše čase igra: „Prisiljen stan je zaničevan“. Čemu se bomo torej čudili, ako se je komu malce pobesil nosiček, ko je videl, kako nenaravna, nespametna in obenem pogubonosa je težnja naše mladine po mestni olini in mestnem življenju. Res je, le doma ostane vse zdravo, pristno veselo in — srečno. Da pa ima ta igra tudi svoj učinek, jo je treba igrati tako, kakor so jo velikonočni ponedeljek igrane naše igralke. Niti enega prizora se ne more pokarati. Resen, baronični popolnoma odgovarjajoč nastop Stembergerjeve (gđe. Vovčakove), ljubko obnašanje nene hčere Eleonore (gđe. Anica Pohletova), samozavestnost grofice Vojevske (gđe. Škerbec), to je moralo ugajati vsakomur. Da bode gđe. Antonija Rezec s svojim globokim glasom staro Ješprenovko pri kolovratu dobro pogodila, je bilo že vnaprej pričakovati. Da bode pa gđe. Lojzika Pohletova vlogo bogate, napredne kmetice Ješprenovke tako izborni rešila, tega se pa nismo nađejali. Kdor zna, pa zna. In kaj naj rečemo o Mici, oziroma o Mimi, o tem dekliču novodobnih manir in naprednih razvad? Gđe. Marija Sajevec je bila pač kakor nalašč za to vlogo. Nedosegljiva je v takih nastopih. Gotovo bi pa igra ne bila na pravila na gledalce takega utisa, kakor ga je, ako bi vloga Katre ne bila v najboljših rokah. Nastop gđe. Marije Rezec, ki je predstavljala to priprosto, res pristno kmečko dekle, je moral v resnici najbolj vplivati zlasti na ona dekleta, ki se nekako sramujejo svojega kmečkega stanu. Prav dober je bil tudi nastop vaških deklet (gđe. Milka Zemljakova, Albina Novakova, Roza Kravljnova in Angela Sajevečeva). Vsem igralkam in igralcem, kakor tudi vsem p. n. gostom, ki so si blagovolili ogledati to našo prireditev, se izreka tem potom v imenu Izobraževalnega društva najtoplejša zahvala.

b St. Peter pod Sv. gorami. Naši gg. poslanci so nam izposlovali podporo po suši v znatnem znesku 2340 K. Razdelilni imenik je vzbudil nekaterim obdarovancem toliko veselja, da so se podali v gostilne in si privoščili tam prav prijeten večer. Večina neobdarovanih pa je bila srdita in zahtevala opravičeno. Največja toča jeze, psovki in krepkih kletvic pa se je vsula na tukajšnjega tajnika, katerega so dolžili, da je on razdelilni imenik sam sestavil ter v njega vpisal, kogar je sam hotel. In tako govorico so širili moje, ki trdijo, da je njih mnenje merodajno in od katerih bi pričakoval človek več razsodnosti. Vsak pameten človek pa ve, da tajnik ni mogel samovoljno sestavljati razdelilnega imenika, kar pač tudi glavarstvo in naš poslanec lahko pojasnita. Prosimo za javno pojasnilo, ali je mogoče, da bi podporo, došlo od drža-

ve, zamogel sam tajnik razdeliti, kakor trdijo nekateri.

b Brežice. Kmečki tabor v Brežicah na dvorišču gostilne gosp. Zorko pri kolodvoru se vrši v nedeljo, dne 28. aprila popoldne po dohodu vlakov ob 3. uri. Poročala bodeta poslanca Pišek in dr. Benkovič in drugi. Somišljeniki vse na shod.

Svetovni shod v proslavo Sv. Rešnjega telesa na Dunaju

Škofijski odbor za priprave na bližnji svetovni evharistični kongres na Dunaju in za slavljenje evharističnega leta 1912 v lavantinski škofiji, ki obstoji iz duhovniškega, ženskega in moškega pododborja, je imel na velikonočni torek, dne 9. aprila t. l., ob 11. uri predpoldne v veliki, okusno ozaljšani dvorani kn. šk. palače v Mariboru važno zborovanje, katerega so se milostno udeležili tudi prevzvišeni Nadpastir. Navzoči so bili gg. dekani in drugi udje trojnega pododborja, v vsem do 50 udeležencev.

Pred vsem so prevzvišeni Nadpastir kot hišni gospodar z navduševalnimi besedami pozdravili zbor ter čestitali odbornikom, bodisi duhovnikom, ali gospe, ali gospodom, da jim je dano, sodelovati pri poveličevanju evharističnega Boga-Kralja; nadalje so jim želili, da bi jih Bog ohranjeval in jim poplačal njihov požrtvovalni trud, so jim obljubili svojo podporo in pomoč ter jih prosili, naj zastavijo vse svoje moči, da bo lavantinska škofija častno zastopala pri tem svetovnem shodu in da bo evharistično leto za njo blagoslova polno. Nato je predsednik škofijskega odbora, kanonik Majcen, z izbranimi besedami prevzvišenemu Nadpastirju izrekel spoštljivo zahvalo za njih prizadevanje, da je prišlo do evharističnega shoda v naši domovini Avstriji; za vse, kar so storili v škofiji za čiščenje presv. rešnjega Telesa, za tozadnje pastirske liste, zlasti za pravkar izišlo knjigo „Poziv in povabilo k primernemu praznovanju evharističnega leta 1912“, in za dovoljenje, da se pričujoče zborovanje vrši v knezoškofijski palači.

Na predlog g. kan. Mateka so bili soglasno izvoljeni za tajnike škofijskih pododborov gg. dr. Ant. Medved, dr. Fr. Lukman in dr. Mat. Slavič, za blagajnike pa dr. I. Somrek, gđe. Ter. Püschl in g. J. Dufek. Ti tvorijo s predsednikom kan. Majcenom, z načelnikom moškega pododborja kan. Matekom, s konzulentom ženskega pododborja kan. Moravcem in s prof. Vrežetom ožji škofijski svet, čegar naloga bo, oskrbeti vse potrebne dopise in druge zadeve. Za zapisničarja pričujočega zborovanja je bil izvoljen prof. dr. Medved. Ko je predsednik prebral zanimivi in obsežni spored evharističnega shoda, v kolikor je že sedaj določen, je kan. in stolni župnik Fr. Moravec začetni nalogo dušnih pastirjev, zlasti dekanov, ter dal pojasnila, kako bo treba z ozirom na evharistični shod ljudstvo poučiti, prirejati posebne pobožnosti in slovesnosti, nabirati mile darove, pridobivati udeležence, priskrbeti vstopnice in izpolniti napovedne pole udeležencev itd. — Kan. Matek pa je podal navodila, kako naj drugi udje pododborov pospešujejo priprave za nenavadno evharistično slavnost. Dobro premišljena izvajanja obeh poročevalcev so vzbudila splošno pozornost in zanimanje. Končno se je sklenilo, pospeševati razprodajo razglednic v prid evharističnemu shodu in se dopolniti škofijski odbor po novih udihi, na kar je bila med navzoče razdeljena zgoraj omenjena knjiga prevzvišenega Nadpastirja, katero bodo kmalu prejeli tudi dušni pastirji, da jo razdele med vernike. Po izpodbudnih besedah, naj bi se zgodilo vse kar mogoče, da bo bližnji evharistični shod prav veličastna izpovedba svete katoliške vere, vere v pričujočnost Jezusa Kristusa v najsvetjšem Zakramentu, in naj bi se ga verniki v prav obilnem številu udeležili, ker enake slovesnosti v Avstriji skoraj gotovo nobeden od nas ne bo več dočakal, so prevzvišeni Vladika pričujočim podelili višepastirski blagoslov. — Po dosedanjih pripravah je upati, da bo dunajski evharistični shod po lepoti in veličastnosti presegal vse prejšnje. Naj se ga udeleži, kdor le more; vsa pojasnila bodo dali vernikom v bližnjem času gg. dušni pastirji. Gotovo se bo sleherni udeleženeec do konca svojega življenja z veseljem spominjal tega izredno velikega zmagoslavja našega božjega Zveličarja v presveti hostiji!

Najnovejše.

Mariborski okr. zastop. Zoper volitve v mariborski okr. zastop v mesecu avgustu 1911 je zavoljo nepravilnosti, ki so se dogajale pri tej volitvi, slovenska stranka po poslancu Pišek vložila ugovor na upravno sodišče. Včeraj, dne 10. aprila, se je vršila pri upravnem sodišču na Dunaju tozadevna razprava. Sodišče je vsaj deloma ugodilo slovenskemu ugovoru ter je razveljavilo izvolitev J. Böhma iz Frana. Sedaj se bo morala vršiti za to mesto nova volitev, ako ne bodo poklicali onega, ki je dobil pri manjšini največ glasov, to je bil g. Platajs.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Kmetijska podružnica priredi v nedeljo, dne 14. aprila pri Kapeli po rani maši gospodarski shod v šoli; dne 21. maja tudi po rani maši v šoli pri Negovi.

Sv. Frančišek na Stražah. Ker sta se predstavi Katoliškega bralnega in izobraževalnega društva „Za križ in svobodo“ in „Prisiljen stan je zaničevan“, dobro obnesli, se bosta isti ponovili na belo nedeljo ob 3. uri popoldne z istim dnevnim redom. Vsi, kateri zadnjič niste imeli prilike, nas posetiti, pridite sedaj!

Občni zbor Zadrzne zveze se je vršil dne 10. aprila v Ljubljani. Vodil ga je dr. Krek. Udeležilo se

je obnega zbora več deželni in državnih poslancev, med njimi dr. Korošec. Zveza je štela v pretečenem letu 642 zadrug, sedaj jih je že 660. V načelstvo je bil za Stajersko zopet izvoljen dr. Hohnjec.

Socialni tečaj S. K. S. Z. v Ljudskem Domu v Ljubljani se je vršil ta teden socialni tečaj, katerega se udeležuje okoli 50 udeležencev, in sicer 2 iz Zagreba, 6 iz Stajerske (od teh 2 iz Središča, 1 iz Ormoža, 1 iz Vurberga in 2 iz Studenice), 3 iz Koroške, 2 iz Goriške, 2 iz Spletja v Dalmaciji in 1 iz Heregovine, eden pa iz Istre; ostali so iz Kranjskega. — Predavanja so v najboljših rokah in se z največjo pozornostjo zasledujejo. Iz Stajerskega sta predavala dr. Korošec in dr. Hohnjec.

Listnica uredništva.

Podsreda: Je boljše, da ne priobčimo. Pozdravi! — Središče: O tem smo že itak pisali, liberalci pač ne zaslužijo, da bi se jih vedno omenjalo. Pozdravljeni! — Parizlje: Hvala! Le pridno poročajte, saj vam pero teče bolj gladko kot mriškatemu moškemu. Dopis pa je boljše, da ne priobčimo. Liberalci ne zaslužijo tako finih rokavic. — Gornja Poljica: Nečitljivo in brez podpisa! — Sv. Jakob v Slov. gor.: Brez podpisa v koši! — Tr tkova: Dotični zavod pač naš list ne more braniti, ker je v rokah naših nasprotnikov. Pozdravljeni! — Vitau: Če imate zanesljive priče, javite liberalno nesramnost s dnji. — Stronlje: Preosebno, ne spada v list. — Zabukovje: Prepozno za to številko. Pozdrave!

Italijansko—turška vojska.

Pol leta že traja vojska med Italijo in Turčijo zaradi Tripolitanijske. Več tisoč mladih mož je padlo že na obeh straneh, na stotine milijonov ljudskega denarja je zmetala Italija za pribojevanje tripolitanijskih puščav, a je danes še kljub svojim 160.000 vojakom, ki jih je poslala čez morje, še vedno tam, kot je bila pred več meseci.

Vojno navdušenje na Laškem je že dokaj ugasnilo, med tem ko Turki nočejo odnehati.

Italijani so pred kratkim proglasili zaprtje turških pristanišč ob Rudečem morju. — Laški zrakovci mečejo med turške in arabske čete v Tripolisu razstrelivne krogle (bombe). Med Italijani in Turki se vrše le manjši boji. Poveljnik italijanskega bojne brodovja admiral Faravelli je odložil poveljstvo; na njegovo mesto je imenovan admiral Vialo.

Pozor na bliskovo nevarnost!

Strelovod, ki ni natančno urejen povzrači večjo nevarnost nego pa varstvo. Strokovno preiskavo starih strelovodov preiskovalski podpisani z novim teh. aparatom ter stavi nove strelovođe z najnovejšimi pripravami. Prevzame tudi barvanje in kritje pločevino, zvonikov in raznih drugih streh, ki pa ne rabi zato nobenega odra (Gerüst), kar pride veliko ceneje. Od pred. duhovščine ima na razpolago mnogo priporočilnih spričeval. Strelovodni tečaj je izvršil v Gradcu.

Priporočila se torej vložijo duhovščini, cer. predstojništvom in slavnemu občinstvu v prevzetje vseh, v njegovo stroko spadajočih del po najnižjih cenah. 410

J. Kramberger,

kleparski mojster pri Sv. Ani na Krambergu v Slov. gor. (Via Mureck).

Za otroke ki pridejo prerano na svet, za hrano in vzdrževanje otrok, ki so se prerano porodili se mora posebno skrbno paziti. Vsak pogrešek in zamuda se gotovo maščuje. Ravno takim otrokom služi Scott-ova emulzija, če se daje v pravilni množini, kot pravi blagor. Razvoj takih otrok se s

Scott-ova emulzija

tako pospeši, da v kratkem času cve-toče izgledajo, pa se tudi v krepkem razvitju telesa in rasti kosti ne razločujejo od drugih. Scott-ova emulzija je lahko prebavljiva in tako okusna, da jo celo dojenček rad vzame in prenese.

Pri nakupu naj se zahteva izključno Scott-ova emulzija. Znamka Scott, ki je že 35 let vpeljana, jamči za dobroto in učinek. Cena izvirni steklenici K 250. — Dobi se vseh lekarnah.

Poljski malec (gips)

je najboljšo gnojilo za polja in travnike. Se dobi pri

M. Berdajs,

glavni zastop.

374

v Mariboru.